

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 334.

Anden Session.

87de Møde.

Mandagen den 10de Februar.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Herfor ligger nemlig den Tante til Grund, at Kjøbesummen skal henstaae uopstigelig og tildeels rentefri, saalænge som Fæstet vilde have været, hvis Stedet ikke var gaaet over til Eiendom, og derfor var det her nødvendigt at tilføje Enke. Det tredje Forslag erklærede den ærede Taler ogsaa for en blot Redaktionsforandring; dette er dog upaatvilelig en Feiltagelse, da det gaaer meget videre, saavidt jeg kan skjønne. I Udvalgets Forslag er det nemlig antaget, at Livsarvingen eller den, der traadte i den afdøde Fæsters Sted, skal være berettiget til at erholde Stedet til Eiendom efter nærværende Lovs §§ 2 og 3, dog at det i saa Fald vil beroe paa Finansministeriets Bestemmelse, om Kjøbesummen enten i det Hele eller for en Deel kan blive indestaaende i Eiendommen. Dette Sidste er nemlig tilføjet af den gode Grund, at Livsarvingen eller den anden Person, der kan træde i den afdøde Fæsters Sted, og endnu faae Stedet paa de samme Vilkaar inden den bestemte Fristes Udløb, dog ikke bør kunne gjøre Fordring paa større Rettigheder end den, i hvis Sted han træder, selv vilde have erholdt; men, hvis Fæsteren selv havde taget Eiendom paa Stedet, saa vilde den indrømmede Uopstigelighed af Pantegjælden være ophørt ved hans Død. Naar man derimod forandrer dette Sted, saaledes som det er foreslaaet i det 3die Uendningsforslag, saa vil det medføre, at den, der træder i Fæsterens Sted, faaer en ny Uopstigelighed af Fordringen, saalænge han eller hans Enke bliver i Besiddelse af Stedet. Det 4de og 5te Uendningsforslag gaae ud paa Foran-

dringer i Udvalgets Forslag om, at, hvis der ingen Livsarvinger er, eller forud betegnet Efterfølger, som vil modtage Stedet paa de tilbudte Vilkaar, skal dette bortsalges ved Auction, og da skal en Tjerdedeel af Kjøbesummen tilfalde den afdøde Fæsters eller Leiers uforsørgede Livsarvinger, om saadanne findes, til Fordeling imellem dem efter Finansministeriets Bestemmelse. Dette foreslaaede saaledes forandret, at der istedetfor en Tjerdedeel sættes en Trediedeel, og istedetfor uforsørgede Livsarvinger, ligesom „Arvinger“. I denne af os foreslaaede Bestemmelse have vi ganske, saagodt som det efter de forandrede Forhold kunde skee, holdt os til hvad der er bestemt i Resolutionen af 1ste Juli 1846 for det samme Tilfælde, at Stedet, naar det ikke bliver modtaget paa de tilbudte Vilkaar, maa sælges ved Auction. I Resolutionen af 1ste Juli 1846 staar der nu rigtignok, at der kan indrømmes de Bedkommende en Trediedeel af Kjøbesummen, vel at mærke, en Trediedeel af Kjøbesummen for Stedet med den Arvesæsteafgift, der efter denne Resolution skulde lægges paa samme. Naar man nu ansætter Arvesæsteafgiften til en Trediedeel af Stedets Værdi, saa blev den Dvotadeel, som skulde indrømmes Livsarvingen, $\frac{2}{3}$ af Stedets Værdi uden Arvesæsteafgift. Vi have derfor nu, da Stedet skal sælges til fri Eiendom, sat en Tjerdedeel, som endda er noget fordeelagtigere end Bestemmelsen i Resolutionen af 1846. Fremdeles stemmer vort Forslag ogsaa i den anden Henseende ganske med denne Resolution, efter hvilken det kun er de uforsørgede Livsarvinger, hvem denne Dvotadeel skal tilfalde og fordeles imellem efter nærmere høiere Bestemmelse. At sætte stemt hen Arvinger istedet herfor, tror jeg ingenlunde kan anses velgrundet. Det er aabenbart kun et Villighedshensyn, som her tages